

3. TÉMA: HOGYAN HIRDESSEK?

„Hirdesd az Evangéliumot, állj vele elő, akár alkalmas, akár alkalmatlan. Érvelj, ints, buzdíts nagy türelemmel és hozzáértéssel!”
(2Tim4,1-2)

Írta: Az Úr 2013. évében Farkas László atya

(a dőlt betűvel jelzett részek kivételével, melyek szemelvények és idézetek a jelölt forrásokból)

HOZZÁÉRTÉSSEL HIRDETETT EVANGÉLIUM:

Szent Pál lelkére köti Timóteusnak: „Érvelj, ints, buzdíts nagy türelemmel és hozzáértéssel.” (2Tim4,1-2) A misszióval kapcsolatban általában a bátorságról és a lelkesedésről szoktunk beszélni mint szükséges kellékekről. Szent Pál azonban figyelmünkbe ajánl még valamit, mégpedig a hozzáértést. **Tudnunk kell pontosan, hogy mi az az üzenet, amit átadunk hallgatóinknak. Az üzenet középpontjában Jézus Krisztusnak, a Megváltónak kell állnia. Mégis fontos tudnunk, mit jelent számunkra a megváltás, amit elhozott nekünk, és hogy pontosan mire akarjuk meghívni hallgatóinkat.** Az üdvösség örömhíre az egész emberhez szól: így értelméhez is. **Az emberek nagy része nem tud mit kezdeni az olyan fogalmakkal, mint megváltás, üdvösség, vagy pedig egyenesen mást ért rajta, nem beszélhetünk össze-vissza.** De vajon meg tudjuk-e fogalmazni hitünk lényegét? A kérügmatis üzenet középpontjában Jézus Krisztus személye áll, az általa szerzett megváltás és a vele való személyes kapcsolat: „A lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, mást senki nem rakhat.” (1Kor 2,11) A lényeg, hogy **mondandónk középpontjában a Jézushoz fűződő kapcsolatunk álljon, amire meghívjuk hallgatóinkat is.**¹ Sok mindenre tanítottak minket, katolikusokat, de tanítanak-e minket arra, hogyan hirdesd meg röviden a hitedet egy hitetlennek? Legtöbbünket egy szót sem. ² „Az egyszerűsítés képessége, hogy eltiűntetjük a nem szükségeset, hogy a szükséges érvényesülhessen.” (Hans Hofmann - festő) „Ha valamit nem tudunk egyszerűen elmagyarázni, akkor nem értjük eléggé.” (Einstein) Hogyan mondhatjuk el röviden tanúságtételünket és hitünket? Sokat számít a hozzáértés, még a megjelenésünkben is. A testbeszéd és a szóhasználat 60-90%-ban befolyásolja a benyomást, amit a közönségben hagyunk. A fellépésünknek és a stílusunknak ezért óriási hatása van, szinte kizárólagos. Az emberek minden pillanatban ítéletet alkotnak rólunk, de leginkább a találkozás első 90 másodperce számít, ahogyan elmondjuk, amit akarunk, és az, amit a testbeszédünk tükröz rólunk.”³

SZAVAKKAL HIRDETETT EVANGÉLIUM:

„Messzebb távon azonban az élet legszebb tanúságtétele is kevés: 'adatok számot reménységekről'. Ezt a reménységünket ki kell fejteni a Jézus Krisztusról szóló világos és egyértelmű beszéddel. Addig nem lehet szó teljes értékű evangelizációról, amíg nem hirdetjük a Názáreti Jézusnak, Isten Fiának nevét, tanítását, életét, ígéreteit, Országát és annak igazságát. (VI. Pál pápa: Evangélium Nuntandi 22 – továbbiakban: EN) Sőt, minden missziós tevékenységünknek ezen üzenet elhangzását, kell szolgálnia. „Nem szabad az emberek előtt elhallgatnunk az örömhírt, hogy Isten szereti és üdvözíti őket.” (II. János Pál: Redemptoris Missio 44 – továbbiakban: RMi) Miért olyan fontos a Jézus Krisztusról szóló üzenet hangoztatása? Mert nem csak hirdeti Krisztust, de be is vezet jelenlétébe. (RMi 44) A Szentatya itt világossá teszi, hogy a hirdetett Evangélium, amely Istennek, Krisztusban megnyilvánuló szeretetéről szól, hordozza és valóságosan ki is nyilatkoztatja a hallgatókban ezt a szeretetet! Ugyanakkor csak ez, az Isten Fiáról szóló Evangélium hordozza ezt az erőt. „Akkor beszélünk evangelizálásról, amikor az Egyház magának az általa hirdetett Isteni Üzenetnek erejével megtéríteni igyekszik az embereket és az emberi közösségeket.” (EN 18) Tanúságtéte és igehirdető erőfeszítéseink közben ezért mindvégig bízunk kell abban, hogy nem vagyunk pusztán önmagunk eszére és erejére hagyva. Az általunk hirdetett igazságról a Szentlélek, az Igazság Lelke tesz tanúságot (vö. Jn 16,13), egyenesen hallgatóink szívében. Az evangelizátor tudja, hogy nem emberi igazságot hirdet, hanem 'Isten Igéjét', amely sajátos benső és titokzatos erővel rendelkezik.” (RMi 45) Nem nekünk kell saját erőnkkel „megtéríteni” az embereket. Nekünk az a dolgunk, hogy hűségesen szóljuk Isten üzenetét: **a valódi munkát Ő végzi hallgatóink szívében. A mi ajkunkon szólhat meg az a tanítás, amely üdvösségre vezet az embereket** (vö. Róm 10,8). **Mérhetetlen jelentőséggel bír az emberek számára, hogy megnyitjuk-e az ajkunkat ezzel az üzenettel: hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak?** És hogyan halljanak, ha nincs, aki hirdesse? ... Ezerint a hit hallásból van. Sőt, a meghirdetés után 'mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözlül.' (Róm 10,14.17)⁴

AZ EVANGELIZÁCIÓ 3 SÍKJA:

1. **Profétai (martyria) – Szóval hirdetni, Isten nevében szólni, hogy az ember hallja, és hitre jusson.** Ezen belül a kérügma a hitre vezetés, a katekézis pedig a hitmélyítés szakasza. 2. **Papi (leiturgia) – Imával hirdetni, hogy találkozzon vele.** A pap pontifex, hídverő, közvetítő. Közvetítőnek lenni egy istentapasztalatban. 3. **Királyi (diakonia) – tettekkel hirdetni, hogy lássa.**⁵

Mindenki hivatása, hogy minden körülmények között „hirdesse” Jézust és a belé vetett hitet; „ponzzon” másokat a hitre, az Evangéliumot tükröző személyes, családi, hivatásbeli és társas életmódjával; „sugározzon” maga körül örömet, szeretetet és reményt, hogy látván jó tetteinket, sokan dicsőítsék mennyei Atyánkat (vö. Mt 5,16), s mintegy „fertőzze meg” és győzze meg őket a jóság; „kovásszá” kell lenni, mely belülről alakítja át és élheti az összes kulturális megnyilvánulásokat. (HVG helyett HVS) ©; II. János Pál: Ecclesia in Europa – továbbiakban: EiE)

„Korunk embere inkább hisz a tanúknak, mint a tanítóknak, „a tanúságtétel első formája a misszionáriusnak, a keresztény családnak és a templomi közösségnek az élete, amely új magatartásmintát közvetít.” (RMi 42) Ahogy a bérmlás az Evangélium hirdetésére tesz képessé + a papot a felszentelés képessé teszi annak specifikusan hatékony hirdetésére, úgy teszi alkalmassá a szülőket a házasság szentsége gyermekeik evangelizálására.

Az Egyház karitás szolgálata sokak számára az első üzenet. Nézzétek őket, önként, ingyen segítenek. Otthon, a családokban talán elbeszélgetnek a még hitre nem jutott emberek: ezek a fura emberek odaadják nekünk az idejüket, pénzüket. Mi lehet a titkuk? El kell jutni oda, hogy az egy rangot jelent, hogy az egy fogalom, hogy „de jó, ti keresztények vagytok”, ahogy Péter apostol mondja a levelében, hogy „a ti szép életeteket látva...” (vö. 1Pt 2,12)

Amíg a fiatal nem kap feladatot az egyházközösségben, addig nem alkalmas a bérmlkozásra. A katekumenátussal el kell vezetni őket odáig, hogy ne fogyasztói keresztények legyenek. Aki bejön a plébániánkra vagy a templomunkba, az lehet, hogy először találkozik az Egyházzal.⁶ Legyen otthon a plébánia!

A papi evangelizáció (leiturgia). Ki a pap? A pap pontifex – hídverő Isten és ember között, és az evangelizációban alapvető, hogy az ember találkozzon Istennel; a pap az az Isten által megbízott személy, aki összehozza a randit,

¹ Vö. Városmisszió, Felkészülési füzetek I., Budapest 2007, 33-34.

² Kunszabó Zoltán: Üzenetünk az Evangélium c. előadása; Új Evangelizáció Konferencia, Máriabesnyő, 2012. november 16-17.

³ Carmine Gallo: Steve Jobs a prezentáció mestere, HVG KÖNYVEK, 2010.

⁴ 2012-es tábori előadás: Hitünk ragadós. www.mente.hu/Letoltések/Előadások in Városmissziós füzetek I.

⁵ Hardi Titusz, Új Evangelizációról szóló előadása; 2012. november 16-17., Máriabesnyő.

⁶ Beer Miklós püspök atya a gödöllői esperesi kerület zsinati alkalmán elhangzottakból – 2013. február 14.

aki megszervezi a találkozót. A papi evangelizációnak a célja, hogy létrejöjjön ez a találkozás, ami legtöbbször nem más, mint imádság, olyan imádságok, amelyben meg lehet tapasztalni Istennek a jelenlétét: gyógyító imádságok, közbenjáró imádságok.

Királyi evangelizáció: amikor látják a te életedet, azt mondják, „én is így akarok élni.” Megszégyenitem az Evangéliumot, ha úgy hirdetem, hogy rajtam nem látszik, ha pedig elveszem a papi evangelizációt, akkor akármilyen hitelesen beszélek is, az én evangelizációmon nem lehet találkozni Istennel. Ki akarja elvenni Juliskát, ha előtte nem találkozott vele, s nem ismeri személyesen? Ha nem ismertetem meg Istent, senki sem fogja választani. Végül, ha kihagyom a prófétai evangelizációt: látják ugyan, hogy nagyon szépen élek, de senki nem jön rá (a reménység okára), hogy mi az, ami miatt így élek.⁷

A HOZZÁÉRTÉS KIMUNKÁLÁSÁNAK KULCSAI

1. VAK NEM VEZETHET VILÁGTALANT – az evangelizátor szívét nyitó kulcs = AZ IMA

Alapelv: Vak nem vezethet világtalant, különben mindketten gödörbe esnek! (Mt 15,14)

Ahhoz, hogy te másoknak bemutasd Jézust, előbb neked kell élő kapcsolatban lenned vele.

Égni kell annak, aki gyújtani akar. Akkor lehetünk apostolok, ha megelőzően voltunk tanítványok. Van Thouan 40 évesen lett vietnámi püspök, és 48 évesen börtönbe került 13 évre. Eleinte nem értette, miért történik vele mindez: „Uram, tele vagyok erővel, most értem el a csúcsra, most tehetném a legtöbbet! Ezer öletem van, hogyan lehetne megújítani ezt az egyházmegyét.” Majd könyvében így folytatja: „Először háborogtam, és nem értettem. Utána Jézus azt mondta nekem: „Ne keverj össze műveimmel! Engem válassz, és ne a műveimet!” Nem az a fontos tehát, hogy mit teszünk Jézusért, hanem az, hogy Őt válasszuk. Tőle függünk, és ne a műveitől. „Engem válassz és ne a műveimet. Engem kövess, és ne tenni akarj értem!”

Találkozunk kellene Istennel, aki maga a tűz. Találkoztunk-e a szenvedélyesen szerető Istennel, és betöltötte-e szívünket ez a szenvedélyes szeretet? Láttatok már fiatalokat, akiket akárhogyan próbáltunk formálni a kollégiumi vagy a gimnáziumi nevelés során, ellenálltak – majd szerelmesek lettek, és maguktól, minden kényszer nélkül átalakultak? Ugyanígy alakít át a szenvedélyesen szerető Isten, akiről tanúságot kell tennünk. A tűz nem tud mást tenni, mint továbbégetni. Először nekünk kell lángra lobbanni a szenvedélyes szeretettől ahhoz, hogy Isten általunk, rajtunk keresztül lángra lobbantasson másokat. Gyakran kihagyjuk ezt, és programot csinálunk abból, ami maga az élet. Egy magzat fejlődése nem program – akkor sem, ha a fejlődési szakaszok genetikailag valamelyest „programozottak” –, hanem belülről fakadó növekedés.⁸

A MISSZIÓ SIKERÉNEK KULCSA AZ IMA

Meg kell újulnunk Isten végtelen szeretetében a Szentlélek által. El kell sajátítanunk a mások felé forduló keresztény tanúságtétel szabályait, és fel kell élesztenünk önmagunkban a keresztség és bérálás által bennünk szunnyadó missziós küldetést, ugyancsak a Szentlélek befogadása által. (Városmissziós füzet I.) Folyamatosan fontos a Szentlélek kiadását kérni közösen. Ha kevés az ima, erőtlén lesz az evangelizáció. Utcai evangelizáció a jégthasszon hasonlítható, igaz, hogy inkább a személyes kapcsolatokon keresztül jutnak el az emberek a közösségbe, de ez egy kis repedést tud ütni a jeges szíveken az Evangélium örömeivel. A legkönnyebb azokkal evangelizálni, akik nem ismerik életemet. Ez felszabadíthat, hogy bátrabb legyek.

Folyamatosan imádkoznunk kell a Szentlélek vezetéséért! Jó előre imádkoznunk kell az emberekért, akiknek Evangéliumot hirdetünk majd! A közbenjáró imát a bőjt is erősíti. **Fel kell készülnünk a szellemi harcra.** Nem csupán arról van szó, hogy az emberek közösségével, ellenállásával kell megküzdenünk. **A közömbösség, az ellenállás gyökerei a láthatatlan világba nyúlnak:** „Nem annyira a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságok gonosz szellemei ellen.” (Ef 6,12)

Tehát nem az emberekkel van valójában nézetkülönbségünk, hanem azokkal az erőkkel, amelyek őket szellemileg befolyásolják. Imádkozunk, hogy az **Úr Jézus törje meg azoknak a szellemi erőnek a hatalmát, amelyek távol tartják az embereket a hittől!** Így imádkozhatunk a hitetlenség, az anyagiasság, a szellemi vákság, a szenvedélyek uralma (alkohol, kábítószer, paráznaság stb.) ellen. **A legfontosabb az Úr Jézus Krisztus hatalmába és győzelmébe vetett megingathatatlan hit.** Ő már legyőzte a gonosz halála és feltámadása által. Ennek a győzelemnek most már csak aktualizálnia kell.⁹

Az az evangelizáció, amely nem Krisztusból és imádságból nő ki, könnyen emberi erőfeszítés marad csupán.

Lehet doktorátusom, de imádság nélkül használhatatlan vagyok, de ha imádkozom, akkor a nálam nagyobb erejében járok, és még ha gyenge vagyok is, akkor vagyok erős. Egyetlen missziós modell van, az Apostolok Cselekedetei. Az összes evangelizációs dokumentum erről beszél. Ma is ugyanerre a missziós buzgóságra van szükség, és ugyanerre a meggyőződésre, hogy az Evangélium, amit hirdetünk, életmentő üzenet. És ugyanabban az imában összeforrt csapatra van szükség. Jézus megígérte tanítványainak, hogy „ti még nagyobb dolgot fogtok cselekedni, mint amit én cselekedtem.” (Jn 14,12) Péternek már az árnyéka is gyógyít. Jézus viszont meg kell érintenie a vér folyásos asszonynak. Az ApCsel bemutatja, hogy az apostolok meg vannak győződve arról, hogy Jézus életét élük itt a földön. Nekünk is Jézus életét kell élnünk itt a földön, és ezért abban is követnünk kell Jézust, hogy tevékeny életét főként az tölti ki, hogy evangelizál. Jézus a hétköznapi evangelizátor. A samariaiak nem fogadták be Jézust. Velük Jézus földi életében emberileg nézve kudarcot vallott. De az apostolok igehirdetésére megnyílik a szívük, és befogadják Jézus Szentlelkét. Jakab és János, akik a hitetlen samariaiakra korábban le akarták hívni az Istennek a tűzét, hogy eleméssze őket, most azt tapasztalják, hogy a Szentlélek tüze átforgja a kemény szíveket irgalmával. Isten szeretetét közvetítjük, ne más! Sokszor nem tudjuk elképzelni, hogy a szomszédunk, vagy a szüleink meg tudnának térni. Pedig igen. Az a hivatásuk, Isten üdvösségre szánta őket. Egy pap, aki 60 éves korában tért meg, elmondta, hogy akkor kezdődött, aminek el kellett kezdődnie. Onnantól kezdve perzselt, amerre ment, az emberek megtértek körülötte.

Égő csipkebokrok legyünk, az Isten jelei, akiket meggyújt az Isten. A jeruzsálemi ósegyház nem csak az apostolok miatt volt hatékony, hanem egy volt a szívük, lelkük, és egyetlen vízióban mozogtak. Senki nem adhat olyat, ami neki nincs. Ha nincs megváltó Jézusom, szabadító Jézusom, akinek lábához borulok hódolattal, akkor nincs örömhírem. Az imádság a legjobb pszichoterápia, ahol személyesen megtapasztalhatom Jézus gyógyító, szabadító erejét, ahogyan feloldja a félelmeimet, megkötöttségeimet, és Isten az Ő életével és belőle fakadó reménységgel tölt el. Miért lehettek a gulágon mosolygós emberek, mint egy Placid atya? Csak azért, mert imádkozó emberek voltak, akik szüntelenül tapasztalták a felülről jövő reménységet, és Isten szüntelenül gyógyító, szabadító szeretetét. Nem csak az erős lehúzó erő működött az életükben, hanem egy még erősebb felhajtó erő működött, aki szüntelenül azt mondta, hogy „itt vagyok, szeretlek.” A Mennyei Atyát még a lábad kisujja is érdekli. Egy földi apát is jobban érdekli a kislánya eltört lába ujjja, mint a nagy hírek. Az fontos neki, hogy ne fájjon a kislányának, és mielőbb meggyógyuljon.¹⁰

„Viseld el a szenvedéseket mindenben, végezd az evangélista dolgát, töltsd be szolgálatodat!” (2Tim 4,5)

Az evangelizáció során érnek minket támadások, sérülések, de ha emiatt te vagy ítélettel az emberek felé, akkor nem tudsz égni azokért, akiket a Mester keres. Szükséged van folyamatos imára és lelki vezetésre, hogy Isten kisimogassa szívedből a tüskéket: csak az vezethet másokat Istenhez és a gyógyulásra, aki maga is vezetve van, és a gyógyulás folyamatában jár, elismerve, hogy Ő is rászorul az evangelizálásra életének azokon a pontjain, ahol még nem látja az

⁷ Gyuris Gellért, Új Evangelizáció Konferencia, Máriabesnyő, 2012. november 16-17.

⁸ Varga László: Az ige és az Eucharisztia szerepe az evangelizációban in Meghirdette nekünk Isten Országát, Országos Lelkipásztori Intézet, 2012, 126-128.

⁹ Bartha Angéla: Panorámakép az új evangelizációról, Új Evangelizáció Konferencia, Máriabesnyő, 2012. november 16-17.

¹⁰ Kunszabó Zoltán: Világi lelkipásztori munkatársak találkozája Gödöllőn 2013. március 9.

Úr jelenlétét, és ahol hiányzik az öröm. A keresztény embernek **fel kell készülnie arra**, „**hogy a tanúságtétel, amit meg kell tennie, botrány lesz, nem fogadják el, és hogy ezt követően a tanú a szenvedő Krisztus helyzetébe kerül.**”(Peter Seewald interjúkötete Benedek Pápával, Világ Világossága 25. - a továbbiakban: VV)

Igazi evangelizátor az, aki szerelmes – és szeretné mindenkinek bemutatni nagy szerelmét. Folyton róla beszél, már mindenki ismeri – akkor is, ha még nem is találkoztak vele...

Hogyan lehet úgy beszélni valakiről, hogy megszeressék?

Gyakorlat: (20')

3 párt előre hívunk: egyik az evangelizátor, másik az evangelizált. Arra kell rávezetni az evangelizáltat, hogy Isten nagyon szereti őt, (min. szóba hozni Istent, és hogy szeret).

- 1) buszmegállóban találkozik 2 ismerős, együtt jártak 9-12. osztályba, és rég nem találkoztak. Van 5 perc a busz érkezéséig
- 2) színház előtt várnak valakit – ismeretlenek – ugyanarra a darabra mennek, 5 perc van a kezdésig. A darab címe: Apáca-pác (jótékonyági esetet tartanak apácák, hogy betegeken segítsenek)
- 3) 2 fiú kosár- vagy focimeccs után az öltözőben beszélget – most ismerkedtek meg a meccs előtt. (5')

Rövid kiértékelés: Mi volt jó? Csak azt emeljük ki, ami jó volt!¹¹

2. AZ EVANGELIZÁLT KAPUJÁT NYITÓ KULCS: SZEMÉLYES, BIZALMI KAPCSOLAT

Elő-evangelizáció = Isten szemével nézni. Bizalmi kapcsolat kialakítása egy személlyel, meghallgatni, beszélgetni, jelen lenni számára, bátorítani, tudja, hogy számíthat rám, szeretni. Az evangelizáció legelső lépése: Ki az, akinek hirdetem? Ehhez először is kapcsolatba kell lépnem vele. Egy vadidegen embert nem rohanhatok le az Evangéliummal. Az kell, hogy az ismeretlenből ismerős legyen. Fel kell vele venni az ismeretséget. Hogy hívnak? stb. Ha már ismerős, akkor egy-két helyen megvallom, hogy ki vagyok, s miért élek másként. Pl. az én számomra ez elképzelhetetlen, mert (hit-zászlók leszúrása)... Amikor már érdeklődik, akkor eljön az a pont, hogy tanúságot kell tennem Jézusról. Ezt kísérheti ima. Amikor tovább megy, akkor el kell mondanom neki a kériügmát. Hogy Isten milyen végtelenül szereti Őt, hogy Jézus megváltotta Őt. Ki más hirdeti neki, ha én nem? Hinnem kell, hogy a Lélek jelen van, s a találkozás Istennel megtörténik ezeknek a beszélgetéseknek a során. Amikor ez megtörtént, akkor meghívhatom a közösségbe, ahol elkezdődik a katekézis, a nevelés időszaka.¹²

Ismerősöket spontán módon, személyes beszélgetések alkalmával evangelizálunk – a tanúságtétel ereje a legnagyobb, hiszen ismernek, bíznak bennünk, hisznek nekünk és elfogadják, amit mondunk! Ez az élet-evangelizátor – aki életével és szavaival személyesen hirdeti Jézust.

- **Ismeretleneket** nem evangelizálhatunk **spontán** módon, mert nem ismernek, nem bíznak – előbb ismerősökké kell tenni őket
- **Ismeretleneket szervezett** módon evangelizálhatunk – akik ezt csinálják, azokat nevezik akció evangelizátoroknak (programok szervezése). Nem olyan hatékony és tartós, mint a személyes, az élet-evangelizátor az ott él mellette, hiteles!

Bárhoz

Boldog II. János Pál pápa egyik Manilában elhangzott beszédében hangsúlyozta: „**eljött az idő, hogy a háztetőkről hirdessük az Evangéliumot!**” Hogyan tudnánk ezt megvalósítani? Aszerint, hogy vallásos vagy pogány, ismerős vagy ismeretlen személyekről van szó, más-más az a környezet, ahol elérhetjük az embereket, és ahol tanúságot tehetünk.

Vallásos ismerősöket (és rokonokat) otthon, a családi-baráti asztal körül – ahogy Jézus tette tanítványaival.

Elmondjuk, mit cselekedett Isten az életünkben.

Nem vallásos ismeretleneket szórakozóhelyeken, utcán, színházban, focipályán, uszodában, strandon tudjuk elérni – ismerkedni és evangelizálni.¹³

- Az utcai tanúságtétel előnye, hogy olyanokhoz is eljut, akik a legtávolabb állnak az Egyháztól.
- **Családok, otthonok meglátogatása.**
- Annak mintájára, ahogyan az Úr Jézus kiküldte hetvenkét tanítványát, hogy kettesével látogassák meg a városokat és falvakat, hirdetve az Evangéliumot és imádkozva a betegekért, elesettekért. (vö. Lk 10, 1-24)¹⁴

„Terméketlenség fenyegeti a katekézist, ha a katekumént nem fogadja be egy olyan közösség, amely a hitből él.” (II. János Pál pápa: Cathedesi Tradendae 24)

Egy kitüntetett hely: „A TEMPLOMKERT”

A lelkipáasztorkodás új intézménye a szimbolikus értelemben vett templomkert. Az emberek egy része már nem jön

¹¹ Hitedet add tovább képzés, Szent András Ifjúsági Szolgálat (Keresztirány).

¹² Hardi Titusz, Új Evangelizáció Konferencia, Máriabesnyő, 2012. november 16-17.

¹³ Hitedet add tovább képzés, Szent András Ifjúsági Szolgálat (Keresztirány).

¹⁴ Bartha Angéla, Új Evangelizáció Konferencia, Máriabesnyő, 2012. november 16-17.

be a templomba. Olyan közösségi tereket és fórumokat kell megtalálnunk, amelyek mégis a templom felé irányíthatják őket. Néhány templomkertben viszont tényleg kosár-, röplabda-, focipályát hoztak létre. Monoron egyszer valaki azt mondta az atyának, hogy „*ez a templomkert maga helyett prédikál.*” Mikor az emberek látják, hogy ott fociznak, eljönnek olyanok is, akik a szentmisét nem értik. Miért értenék? Az nem a keresőknek, hanem a hívőknek való. Az evangelizáció első lépése, hogy olyan légkört teremtsünk templomi közösségünkben, hogy ne kelljen attól félnie egy oda újként belépőnek, hogy az odajárók rosszabbak, mint a falu szája. Amíg ezen a szemléleten nem tudunk változtatni, addig oda nem fog kíváncsogni senki. Egy szemléletváltásra van szükség egyház-felfogásunkban: „*Várunk nálunk!*” helyett: „*odalépek hozzád!*”¹⁵ Feltételez és elvár az Egyház! Elvár olyan dolgokat, amit nekünk kellene elősegíteni, pl. hogy az emberek szívesen jöjjenek hozzánk és Jézushoz. Ha egy kertésznek vannak rózsái, és minden télen elfagynak, akkor üvegházat kell építenie. Ha nem sikerül a fiatalokat megtartani, akkor nem szidnunk kell őket, hanem még inkább oltalmazva figyelni az igényeikre, hogy növekedni tudjanak. Azok lesznek a faludban, a templomban, és azoknak a gyerekei, akiket te most evangelizálsz és elvezetsz Jézushoz. Nem vagyunk múzeum, bár azzá szeretnének minket tenni. Életjeleket kell mutatnunk.

Kihívás: *írd fel azokat az ismerősöket, akik nem ismerik Jézust, vagy csak hallomásból ismerik, de még nem adták át az életüket. 2 kategóriába sorold őket: vallásos és nem vallásos ismerősök. Esetleg írd melléjük azokat a helyeket, ahol találkoztok, ahol alkalmad nyílik az evangelizációra.*

Magyarországon *felmérést végeztek. A megkérdezettek 90%-a úgy tért meg, hogy kapcsolata volt egy hitét élő = hiteles keresztény személlyel vagy közösséggel.*

Gyakorlat:

3 pár, mindegyiknek 5 perce van:

- 1.) *buliban most ismerkednek meg, kimennek kajálni, és közben elbeszélgetnek.*
- 2.) *kirándulás, egy suliba járnak, még sosem beszélgettek, csak látásból ismerik egymást, most egész nap kirándulnak, és menet közben beszélgetnek.*
- 3.) *barátok, hónapok óta ismerik egymást, elég gyakran járnak össze; az egyik szomorú, mert éppen szakított vele a párja, le van törve, még nem beszélgettek soha mélyen, nem osztották meg egymással problémáikat, most erre van lehetőség.*

*Javaslat: mindenkinek írjuk fel a szerepét – ennél konkrétabban (pl. név, élethelyzet, világnézet, a szituáció, amiben találkoznak) egy kis post itre, és adjuk át, legyen 1 percük felkészülni, „belebújni” a szerepbe.*¹⁶

AZ Ő TAPASZTALATÁBAN LÁTTATNI AZ ISTENT

Hitbeli kérdésekre soha nem szabad elvontan válaszolni vagy vitatkozni, hanem mindig a kérdező tapasztalatainak a szintjéről kell kiindulni. Jálics atya írja a könyvében (Fejlődik a hitünk), hogy ha valaki azt kérdezte tőle, hogy van-e Isten, akkor visszakérdezett, és a következő kérdése az volt, hogy milyen tapasztalatok vezették mostani álláspontjához. Így felfedezhetjük, hogy a hit alakulásának élettörténeti háttere van.

A hitre nevelés elsősorban nem információközlés. Éppen ezért nem a legmegfelelőbb közege az iskola. A hitbeli döntéseinket első sorban nem az Istenről szerzett elméleti tudásunk, hanem az életben szerzett tapasztalataink és Istennel szemben kialakított érzelmi beállítódásunk befolyásolja; és az, hogy hogyan értelmezzük ezeket a tapasztalatokat. A hitre jutásnak és nevelésnek tehát 3 fázisa van: az érzelmi megtapasztalás, a reflexió, vagyis az értelemkeresés, és végül a vallási dimenzió feltárása. Egy érzelmeket megmozgató tapasztalatot egy emberi kapcsolat keretében értelmezve szinte teljesen új fényből láthatunk, de legmélyebb értelmét az Istennel való kapcsolat összefüggésébe helyezve találhatjuk meg.¹⁷

EMMAUSZ = HITTEL SZEMLÉLNI

Az emmauszi tanítványoknak (Lk 24,13-35) egy tragikus, súlyosan traumatizáló tapasztalata volt: brutálisan kivégezték, keresztre feszítették Mesterüket, azt, akire életüket feltették, s akihez fűzték összes reményüket. Azt remélték, hogy személyes és nemzeti várakozásukat Ő fogja beváltani: „*Mi pedig azt reméltük, hogy Ő fogja megváltani Izraelt.*” Ennek a sokkoló élménynek Kleofás és a másik emmauszi tanítvány, barátságuk és közös reményeik keretébe állítva magyarázatot, értelmezést ad: „*Beszélgettek egymással*”, mindarról, ami történt, hogyan veszítették el a hitüket, s milyen tapasztalatok vezették őket ide. Egyszer csak „*Jézus... közeledett hozzájuk.*” Soha nem az ember kezdeményezi a kapcsolatot, soha nem az ember teszi meg az első lépést, hanem Isten: Ő „*előbb szeretett minket.*” (1Jn 4,19) Amikor valakit evangelizálsz, soha ne felejtssd, hogy nem neked kell odavinned Istent, ahol nem található, hiszen Isten már járt ott előtted: a tanítványok távolodnak Jeruzsálemtől, a szent helytől, a találkozás helyétől, de nincsenek Isten nélkül, csak nem képesek látni. „*Valami akadályozta látásukat.*” Az evangelizációban ezt az akadályt kell felismerni, és segíteni elhárítani. Isten közel van Jézusban, de idegennek

¹⁵ Keszeli Sándor: Ifjúsági Bizottsági ülésen elhangzott előadásából, 2011.

¹⁶ Hitedet add tovább képzés, Szent András Ifjúsági Szolgálat (Keresztirány)

¹⁷ Farkas László: A hit fejlődése a Bibliában c. előadásából. www.mente.hu/Letoltések/Katekétáknak

nézik. Segíteni felismerni az evangelizáltak, hogy az Ő személyes életútján hogyan volt közel folyton az Isten. Ehhez nagy tiszteletre van szükség, Isten szemével kell tudnom szemlélni a másik embert, akkor is, ha elsőre nem szimpatikus. Alázzatra van szükség, tapintattal el kell ismernem, hogy Isten már járt ott előttem, s ez egy szent hely, és tudni kell a másik ember életének egyedülálló misztériuma előtt leoldani a sarumát, mint Mózes. Tudnom kell továbbá, hogy nincs hatalmam megnyitni a másik ember szemét és szívét. De akkor mit tehetek? Nézzük csak meg, minek a hatására olvassuk azt az emmauszi történetben: „erre megnyílt a szemük, s felismerték Őt”? Egyedül Jézus szavainak, az Igének és a Szentléleknek van hatalma, hogy megnyissa a szemeket és lángra gyújtsa a szíveket: „nemde lángolt a szívünk, amikor beszélt hozzánk és feltárta előttünk az Írásokat”? Ismernünk kell ezért a Szentírást, és fejből is tudnunk kell idézni! **Tanuljunk meg ezért a kérés 6 pontjához egy-egy igét!** Továbbá tudnunk kell a Szentírást magyarázni, alapszinten, ami csak a Szentlélek és az általa vezetett Egyház által lehetséges. Jézust mindaddig idegennek nézzük, amíg az Ige hatalma ki nem mozdít abból, hogy saját köreinket és negatív gondolatmeneteinket fussuk, s csak a Szentlélek képes megnyitni a szívünket és lángba borítani.

NEM LETÁMADNI, HANEM MELLÉSZEGŐDNI

„Te vagy talán az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban?” – megpróbálják még magát Jézust is kioktatni saját gondolatmenetük szerint az események téves értelmezéséről, s elárasztani Őt keserűségükkel. Jézus nem utasítja el ezt, hanem beszélteti őket, ki akarja húzni szívükből a csalódás keserű mérgét, ezért úgy tesz, mintha nem tudná: „Miért, kicsoda?” Tudja, hogy előbb ki kell adniuk magukból fájdalmaikat, melléjük lép, megengedi nekik, de egy ponton nem engedi tovább, hogy vég nélküli önsorsrontó köröket fussanak, hanem Isten szemével, az Ige fényében kezdi láttatni az eseményeket, egészen átkeretezve azokat, feltárva azok vallási dimenzióját, legmélyebb értelmét: „nemde ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemelessen dicsőségébe”? Megmutatja nekik, hogy ezekben a drámai tapasztalatokban is velük volt az Isten, s szerette őket: értük szenvedett. Ő váltja valóra reményeiket, bár nem az általuk elképzelt módon. Az, ami eddig csak tragédiaként volt látható, azt most megdicsőülésként kezdi szemlélni. Aki már csak a múlté („prófeta volt”), azt a Szentlélek teszi jelenvalóvá számukra. Aki már csak a „sírál voltak”, s temették reményeiket, azok számára az üres sír a feltámadás tanúja lesz. Ugyanaz a sír az asszonyok számára a reménység jele volt, az Emmauszba tartók számára a reménytelenségé. A megtérés = 180 fokos visszafordulás, a gondolkodásmód teljes megváltoztatása (metanoia = a megtérésre alkalmazott újszövetségi görög szó) szükséges ahhoz, hogy lássanak. Érdekes, hogy a két emmauszi tanítvány először testi szemeivel látja ugyan Jézust, mégis idegennek nézik, de később, amikor már lángol a szívük, nem kell, hogy testi szemeikkel is lássák, mert a hit szemével látják Őt, még azután is, amikor a kenyértöréskor a felismerés nagy pillanata után eltűnt előlük. Nem tudják megtartani maguknak az örömet, hogy Jézus él, hogy valóban feltámadott. Akinek lángol a szíve, az minden áldozatra elszánt, hogy perzseljen másokat is: az éjszaka kellős közepén kb. 30 km-t mennek vissza zihálva gyalog Jeruzsálembé, a megcségyenülésük helyére, hogy belekiáltsák a világba, hogyan ismerték fel Őt a kenyértöréskor. A kenyértörés (fractio panis – így nevezték ugyanis a Szentmisét) lesz számukra Isten szeretetének legnagyobb kinyilvánulása, a jel, melyről felismerik Őt, s megnyílik a szemük, a jel, mely hordozza, amit jelez: Krisztus kínszenvedését és kereszthalálát, megtöretését és a Feltámadott jelenlétét; a Kenyér, Aki maga Krisztus, aki táplálja, betölti minden ínségünket, szükségünket. II. János Pál pápa írja a Mane nobiscum Domine (továbbiakban MN) kezdetű enciklikájában (14.): „a jelek csak akkor beszélnek, ha az értelem megvilágosult, és a szív lángol.” Minden Szentmise így épül fel: „magyarázza a Szentírást, és megtöri a kenyeret, mint egykor az emmauszi tanítványoknak.” (Szentmise kánona) A Szentmise kánona a legtökéletesebb evangelizációs tankönyv. A Szentmise egy szent nász, ekkor lép frigyre Isteni és emberi, Krisztus először beszélget velünk, s utána csak azoknak szeretné adni a testét, aki számára ez beszédes jele a Völegény Krisztus szerelmének a menyasszony Egyház és a lélek számára. (Ezért szentségtörés halálos bűnnel áldozni, mert az olyan, mintha valaki a hitvesi ágyba a szeretőjét, vagyis a bűneit is elhozná, melyekhez ragaszkodik, s továbbra is össze van növe, s nem akar szakítani.) Így lesz a Szentmise az evangelizációnak a csúcsa (célja) és forrása is: „Ha valóban találkozunk a Feltámadottal, amikor testével és vérével táplálkozunk, képtelenek vagyunk csak magunknak megtartani a tapasztalt örömet.” (MN 24.) A találkozásból fakadó öröm olyan átütő erejű, hogy felülmúl minden félelmet, „még abban az órában visszatértek Jeruzsálembé (a rettegett helyre, ahol okkal félhettek attól, hogy ha Mesterükkel így végeztek az Evangélium miatt, akkor lehet, hogy ők lesznek a következők), ahol „egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük lévőket.” A megtérés mindig az Egyházba vezet. A Szentmise-áldozat (egyedül a magyar nevezi így, s fogja meg igazi lényegét) ad erőt, hogy minden áldozatot meghozzunk a hitünkért. Az elkószáló, Emmauszba, s mindenfelé szétszakadozó tanítványok elveszítik az élő hitüket. A közösség nélküli tanítvány hite, mint Tamás apostolé megrendül, meggyengül (vö. Lk 20,24-29). Aki evangelizálni akar, annak minden áldozatra készen kell lennie, még érettségi, s egyéb nehézségek idején is, hogy ne maradjon el a közösségi alkalmakról. A Szentmise a forrás, s a misén kívüli rendszeres közösségi alkalmak pedig nélkülözhetetlenek, hogy mint az emmauszi tanítványok, elbeszélhessük egymásnak hitbeli tapasztalatainkat, és tanúságot tegyünk egymásnak, és így megerősítsük egymás hitét: „erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és azt, hogy hogyan ismerték fel Őt a kenyértöréskor.”

TAPASZTALAT – ÉRTELMEZÉS – MÉLYEBB VALLÁSI ÉRTELEM

A tapasztalat-értelem-keresés hitbeli dimenzió hármának fontosságára idézzünk még egy jelenetet¹⁸: Mónika hazajön az óvodából, és azt kérdezi: „Papa, valóban a Jóisten csinált mindent?” „Igen, de hiszen tudod.” – feleli az apa. „Ő csinálta az arcokat, a szemeket, és a fejeiket is?” „Igen, természetesen.” „De akkor miért csinált nekem vörös haját? – Mindenki kinevet...” Az apa nagyon elhibázta volna, ha azonnal elkezd magyarázni neki, hogy Isten akarta így mindezt. Egy közlés, amely igaz, nagyon pusztító tud lenni, ha a hallgató fél számára ellentétes előjelű igazságtartalmat közvetít az eredetitől. Ha az apa ennyivel elintézte volna a kislány kérdését, akkor a kislányban egy nagy csalódás maradt volna Istennel szemben, aki rossz világot alkotott. Ez a hamis kép talán évekre eltemetődik benne. Ehelyett az apa karjába vette a kislányt, a tükör elé lépett vele, és azt mondta: „Tudod, én gyönyörűnek találom a hajadat. Számomra te vagy a legszebb Mónika, aki csak létezik a világon.” És szeretettel megsimogatta a fejét. A gyermek mosolygott, és sugárzott az örömtől. Csak ezután vált egyáltalán lehetségessé, hogy Istentől beszéljenek: „Tudod, a Jóisten is olyannak szeret téged, amilyen vagy.” Az apja megtapasztalt szeretetén keresztül a gyermek ösztönösen megérti, mit is jelent ez a kijelentés. A gyermekkel mindenekelőtt tehát olyan kapcsolati minőségeket kell megtapasztaltatni, melyekre reflektálhatunk, s melyeket azután Istenre is tud vonatkoztatni. De igazából nem csak a gyermeknek van erre szüksége, hanem felnőtt ember alapvető hitbeli döntései is megtapasztaláson alapulnak, de nagyon nem mindegy, hogy ezekre a megtapasztalásokra milyen magyarázatot talál az ember, s eljut-e azoknak a végső, vallási dimenziójáig. A vér folyásos asszony (Mk 5,24-34) pl. megtapasztalta testében a gyógyulást, de Jézus nem hagyja őt egyszerűen eltűnni a tömegben, hanem megkérdezi: „Ki érintett meg?” Miután az asszony reflektál Jézus jelenlétében (és a körülálló hívő izraelita közösség közegében, ami az Egyház előképe) arra, ami történt, és megfogalmazódik benne, hogy a gyógyulás forrása Jézus Krisztus, akkor jelenti csak ki Jézus róla a teljes gyógyulást: „Menj, hited meggyógyított téged!” Enélkül a reflexió és hitbeli dimenzió nélkül az asszony sumák módon eltűnhetett volna a tömegben, ellopva a gyógyulást Istentől, áldván véletlen nagy szerencsését. Így viszont nem történt volna meg az igazi, teljes gyógyulás, hogy Jézus ezt a zsidó közösségben kissé lenézettként, szégyelltként kezelt nőt beleállítsa az Istennel való kapcsolatába, elveszi szégyenét, és teljes értékűként, sőt példaként állítja őt a közösség elé. Ahogy Mónika esetében láttuk, önmagában bizonyos hitigazságok kimondása, ha nem előzi meg őket érzelmi megtapasztalás, bizonyos esetekben nemhogy nem segít, hanem árthat is. Ennek fényében alaposan át kell gondolnunk hitoktatói vagy katechetikai gyakorlatunkat a mai Magyarországon. Nem lehetséges-e, hogy legnagyobb jó szándékunk ellenére rendkívüli erőbefektetéssel, de alapvető lélektani folyamatok figyelmen kívül hagyásával kitermeljük az Egyházból és Istentől kiábrándult embereket, pusztán azért, mert nem vesszük komolyan Jézus szavát: „Ne dobjátok kincseiteket a sertések elé, nehogy megfordulva eltapossanak titeket!” (vö. Mt 7,6) Összefoglalva mondandónkat: Istentől való beszédnél fokozott mértékben kell figyelni arra, hogy olyan mélységben menjünk bele, amilyen mértékben képes a másik fél befogadni mondandónkat, és fontos, hogy lehetőleg akkor beszéljünk, hogy ha a hallgatóinkat tudjuk már találkozatni egy olyan kapcsolati minőséggel, amely után az értelemkeresésnek és a hitdimenzió feltárásnak van értelme.¹⁹

Ha Istent szeretnénk megismertetni, akkor az embert is ismernünk kell, és szeretnünk kell. VI. Pál pápa zsinati záróbeszédében ezt mondta: „Ismernünk kell az embert ahhoz, hogy megismerjük az Istent, és szeretnünk kell az embert ahhoz, hogy szeressük Istent.”

3. A (SZÍV)KAMRA KULCS: a TANÚSÁGTÉTEL²⁰

Mondd el, te hogyan tapasztaltad meg Istent!

Lényege: elmesélem, mit tett velem Isten.

A személyes tanúságtétel **legfontosabb ismérve: Istentől szól.**

Ha csak magamról mesélek, akkor sima élménybeszámoló – annyit ér, mint amikor egy nő elmeséli a barátnőjének, milyen jó cipőt vett a sarki boltban. Ez is fontos, de ez nem evangelizáció!

Azt beszélem el, hogy az én életemben hogyan van jelen Isten, mit cselekedett, honnan-hova vezetett, hogyan tapasztaltam meg Istent (közelségét, segítségét, áldását, irgalmát, stb., és milyen változást hozott ez az életemben).

A személyes tanúságtétel részei:

1. Előtte

Milyen helyzetben voltam – *személyes tanúságtétellel példázva.*

Itt fontos minél konkrétabban megfogalmazni azokat a körülményeket, amelyekben Isten cselekedett, amelyek később megváltoztak.

2. Találkozás

Hogyan tapasztaltam meg Istent – konkrétan. Milyen módon – itt nem érzésekről vagy érzelmekről beszélünk! Nem azok jelentik elsősorban a megtapasztalást. Lehet belső benyomás, meggyőződés, megvilágosodás, erő, bátorság, bűnbánat, felismerés – valami, amit Isten cselekedett bennem, és ami döntésre vezetett.

¹⁸ Vö. Fritz Oser: A vallásosan értelmezett megtapasztaláson alapuló istenkapcsolat in Embertárs 2005/1, 42.

¹⁹ Farkas László: A hit fejlődése a Bibliában c. előadásából. www.mente.hu/Letoltések/Katekétáknak

²⁰ Hitedet add tovább képzés, Szent András Ifjúsági Szolgálat (Keresztirány)

Fontos itt **konkrétan** nevén nevezni Istent: Isten cselekedte ezt bennem. ~~Megértettem~~ helyett **Isten megérttette velem,** ~~felismertem~~ helyett **Isten megmutatta, segített felismerni, erőt kaptam** helyett, **Isten erőt adott, stb.**

Fontos meghatározni, hogy milyen módon érintett meg Isten! És hogy Ő volt az, aki cselekedett.

3. Utána

Mi változott meg – az 1. pontnál felsoroltaknak úgy van értelme, ha itt ugyanazokat fel tudom sorolni, de új változatban – *saját személyes tanúságtételén* vázolva.

Fontos újra konkrétan megfogalmazni a változásokat és azt, hogy ez miért jó nekem.

4. Buzdítás

Ez a rész azért fontos, mert itt a figyelmet az evangelizáltra fordítjuk.

Lényege: „**ez veled is megtörténhet**”, „**Isten téged is keres.**”

Könnyen azt hiheti az evangelizált – és sokszor hangot is ad neki, ha elég bizalmas a kapcsolatunk – hogy ez csak egy ilyen „szent” és „vallásos” emberrel történhet meg.

Fel kell világosítanunk: „ez nem azért történt, mert én jó vagyok, hanem mert Isten jó – és veled is akar találkozni, hozzád is közel akar jönni.”

A jó tanúságtétel az evangelizált valamilyen aktuális, személyes problémájával kapcsolatos, és arra ad választ, és itt visszatérünk erre: „Isten a te problémádat is meg tudja oldani! Csak engedd meg neki: engedd, hogy szeressen, fogadd be, kérd, hogy vezessen, stb.”

Egyéni feladat:

Mindenki kap 10 percet, hogy egy oldalban leírja saját személyes tanúságtételét: hogyan tapasztaltad meg Őt, mi változott meg, buzdítás. Nem kell, hogy az egész életedet leírd, röviden, tömören fogalmazd meg, ez egy 2 perces tanúságtétel: 1 oldal.

*Szűrőpróbaszerűen meghallgatunk 3-at – olyanokat, akik kevésbé aktívak. Nem értékeljük!*²¹

4. SZÉFKULCS: AZ ÁLLHATATOSSÁG: *Sokszor szervezünk, csak arra nincs időnk, hogy elmenjünk imádkozni, gyónni. Állhatatosnak kell lennünk az imában! Szomjúság kell a lelkek iránt, élő vágy, hogy Ő is tapasztalja Istent. Szeretni kell őt! Hittel cselekedni: nem véletlen, hogy az az ember a szomszédod, munkatársad, családtagod, az Úr küldött oda. Egy lány minden évben elhívta nem vallásos barátnőjét Nagymarosra, s egyéb vallásos összejövetelekre. Több évig nem jött el vele a lány, mire egy táborba eljött, utána pedig csatlakozott katekumen csoportba. A képen látható **hóvirágok** képesek voltak áttörni a jeget, és kidugni a fejüket. (Lásd a mente.hu-n az előadáshoz csatolt prezentációt.) Kis fejecskejével fúrta keresztül magát a jég, s utána kinyílt. Egy kis hőt termelt a búbja körül. A mi időnk most van. Nem mondhatjuk: „Itt befagytak a dolgok.” A Szentlélek által nekünk is lehetséges áttörni a fagyos szíveket. Istennek minden lehetséges – ezt hinnünk kell! Evangelizációs mentalitás – nemcsak akkor, amikor beszélünk kell vagy programot csinálunk, hanem állandóan! Állandóan Isten szeretetében éljünk, amikor a reggelimet eszem, amikor utazom, akkor is tudatosítsam! Állhatatosan ki kell tartanunk a közösségben. Az emberhalászat csapatmunka. Csak együtt lehet a hálót kifeszíteni. Csak tervszerűen, közösen. **Jézus nem pecásokat, hanem halászokat hívott.**²² Nagyon komoly munka, alázat tud lenni együttműködni a szolgáló testvérekkel. A **fogaskerekek** csak összekapcsolódva tudnak erőt kifejteni. **Jobb egy gyengébb ötlet, mint egy erősebb békétlenségben.**²³*

KÉRDÉS: Mi az, ami ösztönöz, és mi az, ami visszatart az Evangélium átadásában?

GYÚJTSÜNK ÖTLETEKET, nem szokott formákat, ahogy hirdethetnénk az Evangéliumot egyházközségünkben, családjunkban, suliban, az utcán, s itt a táborban! Vasárnapi miséről menekül haza egy fiatal, aki először volt. Mert csak nyugdíjasok vannak. Ha vannak fiatalok, akkor nincs, aki megszólítsa őket. Csak a szokott emberekkel beszélgetünk misék után. Ezután nem lehet így! Nem magunkért vagyunk keresztények, hanem értük. Szorongást legyőzve odalépni hozzá! (Lásd szekták!) Az Evangelizáció nem olyan, ami valakinek nem való. Győzzük le félelmeinket! Lásd az apostolokat! Osztiárius – ajtónálló szolgálat nagyon fontos – valaki köszöntse egy mosollyal az érkezőket, elmenőket. Diakónus – az asztal szolgálói – szegényeknek vigyünk ki!!! Éljük meg a táborban az Evangéliumot ezeken a módokon is! Telefonos evangelizáció. Minden nap hívd fel! Telefon apostolság – akik adnak heti 3x10 percet arra, hogy rendszeresen beszélgessenek valakivel, aki még nem olyan intenzíven kapcsolódik a közösségünkbe (pl. kiosztani a nyolcadikosokat ilyen mentoroknak). Utea apostolság: felosztani kettesével az utcákat, melyekért imádkozunk, kihordjuk az egyházközségi hírlevelet, s közben hirdetjük az Evangéliumot stb.

²¹ Hitedet add tovább képzés, Szent András Ifjúsági Szolgálat (Keresztirány)

²² Bartha Angéla, Új Evangelizáció Konferencia, Máriabesnyő, 2012. november 16-17.

²³ Csáki Tibor, Új Evangelizáció Konferencia, Máriabesnyő, 2012. november 16-17.

5 MELLÉKLET

SZÜCS SÁNDOR: ONLINE MISSZIÓ²⁴ - Részletek AZ INTERNET ÉLETET MENTHET

Indonéziában édes testvérek gyakran egy szobában chatelnek egymással. Fiataljaink ebben a világban élnek, ha nem vetjük meg a lábunkat ezen a digitális kontinensen (XVI. Benedek) az Evangélium üzenetével, akkor elveszítjük őket. 140 karakteres Twitter-üzenetekhez vannak szokva. Ha nem tudod ennyi karakterben megfogalmazni, akkor nem fogsz sikeresen kommunikálni.

Szücs Sándor baptista lelkész mesélte el egy tapasztalatát, hogy elkezdett chatelni egy ismeretlen sráccal, s egy lánnyal. Már órák óta ott ültek, egyre mélyebb kérdések jöttek elő. A fickó könyörgött, hogy ne lépjen ki. Ezért reggelig folytatták, reggel újra kérte, hogy ne hagyják itt. Végig mellette maradt, aztán megkérdezte, hol „misézel”. Eljött a baptista istentiszteletre, belökte az ajtót egy agyontetovált férfi, s odaszólt: „*Na hol az a Boresit! Beszélni akarok veled!*” Elmondta, hogy végig az egyik kezében a szolgálati fegyvere volt, a másik kezével pedig nekem írta az üzeneteket a chatablakban. „Azt mondta, ha kilépek, föbe lövi magát. Akkor jöttem rá arra, hogy ez az eszköz életet menthet.”

Ha van egy 100 tagú gyülekezetünk, akkor minden hónapban 400 ezer üzenetet generálhatnánk facebookon. Sajnos a kereszténység még mindig nagyon hátul kullog abban, hogy mennyire használjuk ki a technikai eszközöket. Még mindig démonizáljuk azokat. Milyen üzeneteket osztunk meg mi a világgal, mi az, amit kommunikálni akarunk? Egy hatalmas poén? Persze az is jó, de miért csak azt? **A keresztények képesek lennének elárasztani az internetet az Evangélium üzenetével! Miért nem teszik? Nem tudják, hogy kell. Hogyan kell? Mit kell?**

Egy átlag gyülekezeti tag nem mer bizonyosságot tenni Krisztusról, mert nem tudja, hogyan kell, s nem tanította meg neki senki, mit kell mondania. Ha nem ez lesz a legfontosabb, akkor ez azt jelenti, hogy letértünk az Evangélium útvonaláról, s akkor beteljesedik a társadalomkutatók jóslata, hogy 2050-re 5% lesz a kereszténység létszáma. Spurgeon: ha az Egyház a helyén van, s emberek térnek meg a kárhozattól az üdvösségre, akkor az az Egyház Isten munkatársa az embereknek az üdvösségre segítésében, ha viszont az Egyház bármit csinál vagy minden mást csinál, de ezt nem teszi, hogyha nem térnek meg az emberek a kárhozattól az üdvösségre, akkor a Sátán munkatársa az emberek elkárhoztatásában. Missziós felkészítés legelső pillére a bibliaismeret. Ma Magyarországon bibliai analfabétizmus van. 2009-es TÁRKI felmérés szerint 73%-nak van Bibliája, 49% egy igeverset sem olvasott el még belőle. Istenismeret forrása a Biblia, ha nem olvassák, lesz egy saját maguk által felépített istenképük, s 5 embernek ötféle, s így nem lehet közösséget építeni. Ha nem tudjuk megtalálhatóvá tenni a mai módon, mai kérdésekre adott válaszainkat, akkor elbeszélünk a fejük felett.

Kettéhajtott gyülekezeti újság a XXI. században nem lesz vonzó senkinek, vagy nagyon kevés embernek. A kívülállóknak nem ezt szokták meg, mert **a TV társaság a műsorait igényesebb prospektusban hirdeti, mint mi az Élet Igazságát, amitől az örök életünk függ. Az evangelizáció egy értékesítési folyamat**, aminek a lépéseit be kell tartani. **Először is értékesíteni kell magamat mint tanúságtevőt.** Egyszer egy jehovista néni kezébe nyomott egy prospektust egy fiatal párnak, s már tovább is rohant, erre a fiatalok megjegyezték: ezek már megint a jehovisták voltak, az öregasszony olyan messze volt már, mint ide a fal, onnan visszakiabált: „*ne szövegeljen, hanem olvassa el, amit adtam.*” Ha a stílusom miatt nálam lezárnak, mert nem jól szövegek hozzájuk, nem jól indítok, nem jól kommunikálok, ha nem fejezi ki a testbeszédem azt, hogy tisztelem, becsülöm, szeretem, s nem teszek a bizalom megteremtéséért. Egyszerűen ez azt jelenti, hogy nem lehet az Evangéliummal kezdeni.

El kell adni magamat, **el kell adnom az Istennel való közösséget, értékként, végül saját Egyházamat.** 7 másodperc alatt dönti el egy átlag szörfölő, hogy marad-e egy honlapon Pl. települések honlapján legyen fenn a honlapunk címe. Miskolcban azért jött mihozzánk ez az egyetemista lány, mert a lap.hu-ra felírtunk, hogy tegyék fel a honlapunkat. Főleg regionális szinten hivatkozzanak a honlapunkra! Tegyük fel mindenhova! Egy lélek megmenekült a kárhozattól, ez nagyon nem mindegy. Jó tartalom, még hozzá nagyon jó tartalom kell! *Egy tálcán háztartási keksz van és pilóta keksz – körbeadjuk az előadás során, s mindenki a pilótát veszi ki. Utána mondhatjuk, hogy ez egy szemléltetés volt, arra, hogy még mi is a minőséget választjuk.* A csomagolás minősége nem jó sokszor. Fontosak a figyelemfelkeltő címek, ugyanakkor a csomagolás nem elég.

Kísértés, hogy elhúzzuk a digitális mézesmadzagot, hogy milyen nagyszerű közösségünk, s programjaink vannak, s becsapjuk az embereket, mert aki belép, az dob egy hátast. Korábban az emberek kommunikációja elsősorban szóbeli volt, s ugyanilyen volt az Evangélium hirdetése is: „a hit hallásból fakad” (Róm 10,17), ugyanakkor mára megnőtt a vizuális szemléltetés szerepe, s az is jelentősen támogatgathatja a hallott üzenetet.

A 18-24 éves korosztály 45%-a ma már nem e-mailezik. Az átlag facebook felhasználó 2011-ben havi 90 üzenetet továbbított és 130 ismerőse volt, ez azóta jelentősen nőtt. Havi 90 üzenetünkből hány mutat Jézusra? A kereszténység el tudná árasztani a webet. Köteleződjének el a tudatos, értékközvetítő megosztás mellett!

Az online misszió mint értékesítési folyamat

Az Evangélium hirdetése lényegében értékesítés – hasonló ahhoz, mintha kenyeret árulnánk. Mindenki ki fogja

²⁴ in Meghirdette nekünk Isten országát OLI 2012. + Ifjúságpasztorációs Tanulmányi Napok 2011. november, Pécs

választani a szerinte legjobbat, mert azt gondolja, hogy az be fogja tölteni azt a szükségét, s fizetni fog érte. Egy óriási értékesítési piacon vagyunk. Ugyanez van szellemi téren is. Rengeteg féle szellemi tartalom érhető el. A különböző -izmusok, hitek ma ugyanúgy versenyeznek a választásunkért, mint ezer évvel ezelőtt, ma sokkal nagyobb a piac, és sokkal közelebb van a termék, s az a helyzet, hogy mi egy vagyunk a sok közül. Ott állunk a piacon. Lehet, hogy van egy sokezer éves bódénk, s azt mondjuk, hogy nálunk van az igazság, és az egyetlen nyerő tartalom, csak hogy mindenki ezt mondja gyakorlatilag körülöttünk. S nekünk az értéket, amelyről meg vagyunk győződve, hogy érték, el kell adnunk.

A világi marketingesek szerint a kereszténység marketingje a legpocsékabb: hiszen van egy fantasztikus „termékünk”, teljesen ingyenes. Minden szükségre, problémára megoldást tud ajánlani. Minden életkorban alkalmazható. Minden Földrészen alkalmazható. Gyakorlatilag szinte korlátlan lefedettség és elérhetőség biztosított. Bőrre, nemre, fajra, iskolázottságra való tekintet nélkül mindenkinek hasznos, képes minden szükségletet betölteni, boldoggá tudja tenni az embereket. Egész világot átölelő értékesítő lánc van, akik ráadásul ingyen dolgoznak, (globális szolgáltatóhálózata működik, ahol az ügynököknek még csak fizetni sem kell) mert önként, elkötelezettségből árulják „terméküket”. Helyileg bárhol elérhető, teljesen ingyenes, és ennek ellenére nem kell. Minden feltétel adott ahhoz, hogy a „termékből” sikertermék legyen! Ezzel szemben az Egyház egyre inkább elveszíti befogadóképességét, s nem tudja „eladni” az embereknek az Evangéliumot.

A baj természetesen nem a termékkel van, hanem azzal, hogy nem sikerül jól eladnunk. Nem tudjuk értékesíteni. Mert az, hogy érték, az nem kérdés, de valamilyen módon nem tudjuk az értékességét láttatni.

Ma mindenki az érdeklődési területének megfelelő embereket találja meg a virtuális terekben. Így a keresztények a keresztényekkel barátkoznak. **Nincsen már kapcsolatuk nem hívó emberekkel, s ha van is, az üres, felszínes. Ehhez természetesen hozzájárul az internet is.** Egyszerűen nem vagyunk velük olyan kapcsolatban, hogy eljöjjenek velünk a templomba. A kapcsolatból kiindulva bizalmat kell építenünk, s ebből léphetünk tovább az értékesítés felé. Az Egyház legfőbb feladata, hogy erre nevelje a híveket, hogy ne szűküljenek be saját köreikre, s ne maradjanak meg az ól-melegben, mert elvétik küldetésüket: „*szolgálatuk betöltésére nevelje a szenteket*” (Ef 4,11-12), hogy minden keresztényből misszionárius, „értékesítő” váljék.

Az online értékesítési folyamat voltaképpen folyamatos átformálódási folyamat:

- ismeretlenekből látogatókat konvertál
- az első látogatókból visszatérő látogatókat konvertál
- a visszatérő látogatóból rendszeres olvasót konvertál
- a rendszeres olvasóból interaktív látogatót konvertál
- az online közösségi tagból offline látogatót konvertál
- az interaktív látogatóból online közösségi tagot konvertál
- az offline látogatóból megtérőt konvertál
- az elkötelezett gyülekezeti tagból szolgálót konvertál
- a megtérőből elkötelezett gyülekezeti tagot konvertál

CSÁKI TIBOR Előadása az Új Evangelizációról (Váci Egyházmegye 2012.) - Részletek

Melyek a hit átadásának módjai a Szentírásban, illetve az ősegyházban

1. **Igehirdetés:** „Hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek!” (Mk 16,15);
Az Ige ereje: „Mag, amelyből újjá születünk” (1Pét 1) Az Ige nem csak információ, átalakító ereje van.
2. **Élet tanúságtétele:** „jótetteitek láttán magasztalják Istent” (Mt 5,16; 2Kor 2,15)
3. **Közösség tanúságtétele:** „arról ismerjék meg, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretitek egymást.” (Jn 13,34)

A hit továbbadásának e három formája az első századokban szoros egységet alkotott.

Az evangelizáció nem lelkipásztori akciók kérdése, hanem a **Krisztusnak átadott élet** gyümölcse és függvénye.

A tanúságtétel az evangelizáció legfontosabb, és első lépése. „**A mai embert inkább érdeklik a tanúk, mint a tanítók, és ha mégis hallgat a tanítókra, azért teszi, mert ők egyben tanúk is.**” (VI. Pál pápa)

Jézus evangelizációja

1. **Jézus egy az Atyával az imában.** (Jn 10,30)
Az Istennel való egységben pótolhatatlan szerepe van az imának. Ez a gyökér. Különben aktivizmus...
2. **Jézus eggyé vált az emberekkel.** (Fil 2,6)
Kiüresítette magát. Jézus követőinek is ezt kell tenni... „Ami egynek tettetek, nekem tettétek.” (Mt 25,40)
Az Egyház útja az ember
3. **Jézus áldozattá lett.**
A kereszt Krisztus életének megoldása, kulcsa. A tanúságtevő élet megoldása is a kereszt.
4. **Szentháromságos egység.**
Egység = Egy szív, egy lélek, hogy tudjunk igent mondani a másokra, akkor is, ha esetleg különbözik a véleményünk. Az egység folytonos munkát igényel, melynek egyik alapja a személyes kapcsolat.

1+1=1 El tudjuk veszíteni ötleteinket azért, hogy béke legyen közöttünk. Jobb egy gyengébb ötletet békében megvalósítani, mint egy nagyszerű tervet békétlenségben végrehajtani.

Rahner mondja: „A jövő Egyháza vagy közösségi lesz, vagy nem lesz többé. A jövő kereszténysége vagy misztikus lesz, vagy nem lesz többé.”

Egy ember benső átalakulásában pótolhatatlan szerepe van a személyes kapcsolatoknak. Egy csoport kialakulása 1-2-3 emberrel való személyes kapcsolattal kezdődik (s nem tömegek átalakulásával).

Az Evangélii Nuntandi viszont ezt írja: Szükséges szólnunk a tömegekhez, „*prédikálnunk a háztetőkről, de a szónak be kell hatolnia az egyes emberek lelkébe,... személyesen, mintha ő lenne az egyetlen.*” Megdöbbentő, hogy Jézus, akinek az egész világhoz szólnia kellett, akinek prédikációjára tolongva várt a nép, ráért ennyi személyes beszélgetésre, kapcsolatra: a 12-vel, Nikodémussal, Lázárékkal.

Udvardy György Püspök Atya mondta el a 2013-as Egri Országos Lelkipásztori Napokon: „*Sokszor 1 percünk van arra, hogy jó benyomást adjunk Jézusról, ha ezt elmulasztottuk, akkor az elment, nem tér vissza az a lehetőség. A hit kapcsolat. Ami nem közvetíthető, de tanúságot lehet tenni róla.*”

BURBELA GERGELY: A Szentlélek szerepe az evangelizációban²⁵ - Részletek

Az evangelizáció egy folyamat, s ebben a folyamatban nem jó hagyni valakit egy szakaszon.

Az evangelizációban kinek van döntő szerepe? „*A Szentléleknek az egész Egyház szerepében döntő szerepe van, de elsősorban az evangelizáció munkájában nyilatkozik meg. Nem ok nélkül kezdődik az evangelizáció pünkösdi hajnalán.*” (EN)

Hogyan tudunk kapcsolatba lépni a Szentlélekkel?

1. Elhisszük, hogy Jézus (Őt) ígérte nekünk.
2. Kitartóak, állhatatosak maradunk, és hívni fogjuk, bármilyen következményei lesznek. A következmények különbözők lehetnek.
Észre kell venni a saját pünkösdszünetet, amikor megérint, s utána figyelni Rá, szolgálni Neki, és utána élni Benne, élni Vele.
3. Hinni kell Jézus ígérétében, hogy a Szentlélek által lehetséges a hatékony misszió. Mondom valakinek, hogy Isten szeret, s mérgesebb lesz rám, az sikertelen? Egyáltalán nem. Csak mi, emberek várjuk, hogy elfogadjanak bennünket, s nekünk fáj, de itt kezdődik, hogy a kudarcban is sikeresek vagyunk, a Szentlélekben. Ahol van a szeretet, ott mindig van a siker, a hatékonyság. Bármilyen következményei lehetnek, lehet, hogy én nem látom, de a Szentlélek mindig hatékony. Győzelemre. Erre vagyunk hívva. Ez a győzelem elválaszthatatlan a nehézségektől és a szenvedésektől, ugyanúgy, ahogy Jézus feltámadása elválaszthatatlan a kereszttől. Akkor nekünk mindkettőt kell tapasztalnunk, a feltámadást és a keresztet is, de a Szentlélekben.
4. „A rátok lekövetkező Szentlélek erővel tölt el majd benneteket, hogy tanúságot tegyetek Rólam.” (ApCsel 1,8) Micsoda ígélet: hogy van Valaki, aki minket be fog tölteni. „*Amikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről.*” (Jn 16,8) Micsoda jó hír, nem nekem kell egy embert meggyőzni a bűnről (hogy bűnös vagy), micsoda megkönnyebbülés!

Valamennyien állhatatosan kitartottak. Jézus nem arról beszél itt, hogy „kaptok jó egészséget”, hanem a Szentlélekről, neki ez a fontos. Isten nem köteles minden kérésünket teljesíteni, de az ígéletet mindig teljesíti, valamennyi ígéletét, mert Ő adta.

„*Mint az Egyház kezdetén, ma is a Szentlélek munkálkodik mindazokban, akik az Evangéliumot továbbadják, ha hagyják, hogy a Szentlélek birtokba vegye és vezesse őket.*” (EN) Isten engedi, hogy az az Egyház, amely elfelejt evangelizálni a Szentlélekben, az megszűnjön. Jönnek majd muzulmánok. Eladják a templomokat, Isten meg fogja engedni.

Szentlélek Úristen, az Atya és a Fiú édes szeretete, hogy egészen hozzád tartozzak, átadom Neked most és mindörökké a szívemet, a testemet és a lelkemet, erőmet és tehetségeimet, szenvedéseimet és örömeimet, életemet és halálomat, Neked adok mindenkit, aki neked fontos, és mindenemet, ami vagyok, és amim van, hogy Te magad rendelkez vellem, és uralkodj rajtam most és mindörökké.

Sokszor olyat kapunk, amiről azt gondoltuk, hogy nem lényeges, de valójában mégis lényeges. Például imában, a Szentlélek kiadásánál. Krisztus tudja: „kérjétek a Szentlelket”, s benne minden van, a gyógyulás, a Te vágyaidnak a teljesítése. De mi nem engedelmessékedünk annyira Krisztusnak ebben, pedig Isten Fiának ez a lényeg, mint ahogy azt mondta: „*menjétek el az egész világra, s hirdessétek az Evangéliumot!*” (Mk 16,15) Magunknak is át kell élnünk saját Pünkösdszünetet, mielőtt misszióba megyünk. Szentlelket akkor kezdtem tapasztalni, amikor másként kezdtem szemlélni magamat (nagyon bántottam magam, ma szeretem magam), másokban is tudom

²⁵ Burbela Gergely verbita atya előadásából, Új Evangelizáció Konferencia, Máriabesnyő 2012. november.

meglátni Isten jóságát. Nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete. A Szentlélek változás az életemben. Másként kezdtem gondolkodni, mert Ő győzött meg. Ki tapasztalhatja meg a Szentlélek pünkösdi kiadását? Aki őszintén hisz Jézusban, és aki vágyakozik rá. Én hagyom. Nem elég az, hogy szeretném, vágyakozok, hanem „*aki elveszíti életét...*” (Lk 9,24) Hagyd el saját gondolataidat másokról, önmagadról! Nem én szabom meg Istennek, meddig dolgozhat, nem én szabom meg a határokat neki, hogyan. Bűnös természetemből fakad, hogy félni kezdek: lehet, hogy el kell hagynom valamit, amit szeretek, más életstílust kell kezdenem, megosztani vagyonom, időm, más munkahely – ezek a pillanatok, amikor félek, a bűnös természetemből fakadnak – már kezdetben ebből fakadt: hogy az ember jobban akarta tudni Istennél. Ne hagyjuk magunkat az Isten helyén. Szentlélek munkálkodása, amikor érzem, hogy valamit el kell hagyni. Nagyon szerettem utazni, aztán éreztem, hogy szegényeknek szeretnék szolgálni – „*hirdetni fogtok Jeruzsálemtől a Föld végső határáig*” (ezt imádkozták fölöttem) – ezután mondtam az előjárómnak, hogy oda szeretnék menni, ahova küldenek. A megtérés az a szabadság, amit kapunk Istentől. Egy szenvedélybeteg Isten nélkül soha nem lesz józan, lehet, hogy nem hívő, de mondja, hogy van valaki, aki segít, s ez a Szentlélek. Atyám, köszönöm, hogy mosolyog rám, valami történt velem. Amikor természetesen viselkedünk, amikor olyanok vagyunk, amilyenek az Isten teremtett minket, nem tudjuk, hogy a Szentlélek mit és hogyan használ. Szent Pálnak egyszer megtiltotta a Szentlélek, hogy Ázsiába menjen hirdetni az Evangéliumot, de fontos, hogy megkérdezzem az imádságom után a közösséget, Egyházat, lelki vezetőt, hogy leellenőrizsem. Van, hogy mást terveztem, de a Szentlélek mást akart. Fontos, hogy az imádságban vagy Szentlélek-áradásban tapasztaltakat megbeszéljem valakivel, amikor fontos dologról van szó. „Ne törjétek fejetekeket, hogyan és mit beszéljétek, hanem mondjátok azt, amit a Szentlélek sugall.” (Lk 21,14) Nem mindig engedelmességek. Bármilyen beszélgetésben: Most vonulj ki! Most csak áldd meg! Ha már tehetetlen vagy! Csak annyit beszélj, amennyit én szeretnék, most fejezd be! Szenvedéseidre a bűnös megtérése miatt szükségem van. – mondta Fausztina nővérnek Jézus. Szakadnunk kell az emberektől, tárgyaktól, dolgoktól, teremtményektől, (néha fontosabbak, mint az Isten) – ne félj, amikor imádság alatt jönnek olyan dolgok, amiket legszívesebben nem hallanál, s kezded érezni, hogy azt meg kell tenned. Vannak rendetlen kapcsolatok, dolgok az életedben – a Szentlélek ezt mindig mutatja nekünk. Amikor ez fáj, s tudom, hogy kell valamit változtatnom, az jó.

ALFA KURZUS EVANGELIZÁCIÓS ELVEI²⁶

- „*Az új evangelizáció központja szükségszerűen az egyházközség lesz.*” (II. János Pál pápa)
- „*Minél több a pénztár, annál több a vevő.*”- vagyis minél több helyre lehet csatlakozni közösségbe, annál nagyobb esély van, hogy ránk találjanak a keresők.

Az evangelizáció az egész személyiségnek szól

a. Szavak

Szól az értelemhez

- Történelmi hit → Alapja a Krisztus-esemény ténye
Nem vak ugrás, megalapozott indokokra épül → Az Újszövetség, mint történelmi forrás + Suetonius, Tacitus

Szól a szívhez (érzelme)

- A „felvilágosodás kultúrájától” (értelem) a „posztmodern” kultúra felé halad (istentapasztalat)
- *Őrizkedj mind az odaszánástól mentes teológiától (szívtelen értelem), mind a teológia mentes odaszánástól (értelmetlen szív).*” (Handley Moule püspök)

Szól az akarathoz: Döntés elé állít

„Az ajtó előtt állok és zörgetek. Aki meghallja szavam és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem.” (Jel 3,20)

Meggyőzés, nem nyomásgyakorlás!

- Jézus Krisztus mint megfeszített, változatlan üzenetének hirdetése – a mai kultúra nyelvén!

b. Tettek (caritas): Holisztikus evangelizáció

Az egész emberre irányul

- Az emberi szükségletek kielégítése – éhség, hontalanság, nyomor, az igazságtalanság, embertelenség és egyenlőtlenség felszámolása
- Az evangelizációnak és a szociális tevékenységnek kéz a kézben kell folynia: mindkettő Isten szeretetét, ugyanazt az Evangéliumot fejezi ki.

„A sok hívő mind egy szív, egy lélek volt. Egyikük sem mondta vagyonát sajátjának, mindenük közös volt. Az apostolok nagy erővel tanúsították Urunk, Jézus feltámadását. És mindnyájan bőségesen részesültek a kegyelemben. Nem akadt köztük szűkölködő. Mert akinek földje vagy háza volt, eladta, és az érte kapott pénzt

²⁶ Új Evangelizáció Konferencia, Máriabesnyő 2012. november.

elhozta és az apostolok lábához tette. Mindenkinek adtak belőle szükségéhez mérten.” (ApCsel 4,32-35 vö. 2,42-45)

- c. A Szentlélek erejével való evangelizáció: a csodák** (vö.1 Kor. 2,5): Isten országa jelenlétét nem csak hirdetik, de be is mutatják.

Jézus missziója (Máté 4,23)

„Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette országa Evangéliumát, s gyógyított minden betegséget és fogyatékossgot a nép között.”

A 12 tanítvány szétküldése (Mt 10,7-8)

„Menjetek és hirdessétek: közel van a mennyek országa. A betegeket gyógyítsátok meg, a halottakat támasszátok fel, a leprásokat tisztítsátok meg, a gonosz lelkeket űzzétek ki!”

Mt 28,19-20: Tanítsátok meg a népeket „mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek.”

Mk 16,15-20: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek... Akik hisznek, azokat ezek a jelek fogják kísérni: Nevemben ördögöt űznek... Ha pedig betegekre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak.”

EZ TÖRTÉNT!

Ezek a jelek, csodák mindaddig megmaradnak, amíg a teljesség eljő! Vagyis Jézus második eljöveteleig. Jézus meghirdette Isten országát itt a földön, s az ma is terjed!

A Szentlélek erejével végzett evangelizáció dinamikus és hatékony:

- ApCsel 2,37-41: Pünkösdi. Péter Szentlélekkel eltelve zengő hangon megszólal. Háromezren térnek meg egy alkalommal.
- ApCsel 2,43-47: Naponta nővekszik a számuk.
- ApCsel 3,1-11: A születésétől fogva nyomorék, Péter csodatételével meggyógyul.
- ApCsel 3,11-4,14: Péter magyarázó beszéde és a csoda hatására sokan megtérnek. Péter Jézust hirdeti a főtanács előtt.
- ApCsel 4,21-22: Nincs alapja Péter és János megbüntetésének, mivel mindenki dicsérte Istent értük.
- ApCsel 5,12-16: Még több jel, csoda és gyógyulás történik.
- ApCsel 6,7: Rohamosan nővekszik a tanítványok száma. Zsidó papok nagy számban térnek meg.
- ApCsel 9,1-20: Egyik fő ellenségük, Saul megtér.
- ApCsel 14,1.3.21: A prédikációk és csodák nyomán sokan megtértek (Pál és Barnabás Kis Ázsiában).
- ApCsel 28,8-9: Málta szigete: minden beteg meggyógyul.

ISTEN EREJE NEM CSÖKKENT, CÉLJA NEM VÁLTOZOTT AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI ÓTA! SZÁMÍTUNK A LÉLEK EREJÉRE, KÉRJÜK JELENLÉTÉT!

A hatékony evangelizáláshoz szükséges, hogy betöltekezzünk, és időről időre újra betöltekezzünk Szentlélekkel Folyamatos élmény:

- ApCsel 1,8 – „Erő tölt el a magasságból és tanúim lesztek.” (Jézus ígérete)
- ApCsel 2,4 – „Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek”, és szólani kezdtek.
- A Lélekkel való töltekezés életforma az evangelizáló keresztény számára:
  - „Ne részegedjete meg bortól, mert a bor léhaságra vezet. Inkább teljete el Szentlélekkel” (Ef 5,18)
  - „Mint az Egyház kezdetén, ma is a Szentlélek munkálkodik mindazokban, akik az Evangéliumot továbbadják: ha hagyják, hogy a Szentlélek birtokba vegye és vezesse őket.” (EN 75)
  - „A tanúságtevő az Isten megtapasztalásának tanúja, és neki is el kell tudnia mondani az apostolokkal: ‘Amit láttunk és hallottunk, azt nektek is hirdetjük: az Élet Igéjét.’” (RMi 91)
- **AMID VAN, ABBÓL TUDSZ ADNI!**
- Szentlélekkel nemcsak a nagy evangélisták töltekezhettek be, hanem a magunk fajta egyszerű keresztények is.
- Az Alpha titka: „Egy csapat Szentlélekkel betöltött ember minden ajándékot, ami rendelkezésére áll, felhasznál arra, hogy másokat Krisztushoz vezessen.” (N.G)

Kié tehát a Szentlélek?

- Akik hisznek Jézus Krisztusban (Jn 6,38-39)
- Akik megkeresztelkednek és megtérnek (bűnbánat!) (ApCsel 2,37-38)
- Akik állhatatosan kérik az Atyától:

„Ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?” (Lk 11,13)

PAP MIKLÓS GONDOLATAI (Országos Lelkipásztori Napok, 2013. Eger) - Részletek

Kenozisz, vagyis egyfajta önkiüresítés kell ahhoz, hogy találjunk olyan szavakat, amelyből a világ ért. Ha a TV-ben vallásos műsor van, egy normális ember azonnal elkapcsolja, mert olyan szakzsargont hall, melyen ő kívülállónak érzi magát. Megtestesülés által Isten szót talált az emberrel: ha úgy értetek meg, hogy emberként jövök, akkor emberként jövök. Mi is mindenkihez úgy szóljunk, ahogy Ő megért.

Szövetség – találkozás (SORREND!!!) (szabadító tapasztalat) – törvény. A választott népnek először nem a tíz parancsot adja, hanem megtapasztaltatja velük az átkelést a Vörös-tengeren. Ezután a nép büszkén ünnepli a Törvényt. Erre a sorrendiségre figyelni kell az evangelizáció során is.

Bonyolódjatok bele a világba! Nehogy csak üljetek a plébánián és várjátok az embereket! – II. János Pál Pápa mondta Magyarországon a kispapoknak.

Ha Isten úgy szerette a világot, akkor ki vagy te, hogy lenézed ezt a világot?!

Gaudi Sagrada Familia templomát egy japán építész építi – azt mondta, hogy csak akkor tudja befejezni, ha Gaudi szemével tudja látni a világot. Ezért megkeresztelkedett. Mi is csak akkor tudjuk befejezni a világot, ha az Atya szemével látjuk. Unio hüposztatika – Krisztus az én beteljesülésem, a befejezett emberségem. Az Atya szemével látni, becsülni a világot. A szexualitás, politika, hatalom nem rossz, hanem lehet szentül megélni.

Ez a világ nyers, nincs befejezve. Az ember dolga, hogy ezt a valóságot átistenítse, odavigye az istenihez – theozisz.

Hugyecz János: *A Szentlélek szerepe az új evangelizációban* (Országos Lelkipásztori Napok, Eger, 2013. január 30.) Részletek

Pünkösöd nélkül nincs evangelizáció. Szent Pál apostol szívéből fakad fel, és mély meggyőződéssel vallotta: „*Jaj nekem, ha nem hirdetem az Evangéliumot!*” (1Kor 9,16) Természetesen nem félelemből mondja ezt, hanem abból az apostoli buzgóságból fakad ez a felkiáltása, amelynek kezdete egészen a damaszkuszi úton átélt találkozásig megy vissza.

Miért félünk Tőled, Szentlélek Isten?

Emil Brunner így fogalmazott egy művében: a Szentlélek „*mindig többé-kevésbé a teológia mostohagyereke volt, a Lélek dinamikája pedig rémisztő szellemjárás a teológusok szemében.*” (E. Brunner. Buch, 55) Ezután az elgondolkoztató kijelentés után a szerző a Szentlélek elhanyagolásának, vagy elfelejtésének az okairól értekezik.

Szent Lukács egyértelművé teszi, hogy az Evangélium hirdetése a Szentlélek ösztönzésére kezdődött el. Az alaptétel tehát: **Pünkösöd nélkül nincs evangelizáció.** Manapság sokat beszélünk az új evangelizációról, de mintha az új Pünkösöd gondolata, szükségessége nem lenne ennyire egyértelmű. Ha értő figyelemmel olvassuk az ősegyház életét bemutató írást, az Apostolok Cselekedeteit, akkor nyugodtan fogalmazhatunk így: **az Egyház élete szakadatlan Pünkösöd.**

Az első Pünkösöd: a legismertebb: „*Mindannyian együtt voltak ugyanazon a helyen.*” (ApCsel 2,1) Ez látszólag nem túl fontos megjegyzés, pedig igen lényeges mondanivalója van. Szent Péter apostol kijelentése: „*Ezeknek a dolgoknak tanúi vagyunk, mi és a Szentlélek, akit Isten megadott mindazoknak, akik engedelmeskednek neki.*” (ApCsel 5,32) Az apostolok pedig engedelmeskednek Jézus szavának. Megteszik, amit az Úr kért tőlük. Ugyanazon a helyen vannak, ahol az utolsó vacsorát elköltötték.

Jézus már ott megígérte, hogy nem hagyja árván őket, és elküldi a másik Vigasztalót, az Igazság Lelkét, aki elvezeti őket a teljes igazságra. Betelnek a Szentlélekkel, vagyis Isten szeretete túlrad a szívükben, és túlsordul. Minden evangelizációnak ez az alapfeltétele. A szív túlsordulása. De ez csak akkor következhet be, ha engedelmeskednek Isten szavának. Ami a kívülállót leginkább megdöbbent, azt így olvashatjuk. „*A mi nyelvünkön hirdetik Isten nagy tetteit.*” (ApCsel 2,11) Ha engedelmeskedünk Isten szavának, akkor mi képesek leszünk magával az életünkkel, és természetesen a szavainkkal is hirdetni Isten nagy tetteit.

Ezután egy csodálatos imádságot mondanak. „*Most tehát, Urunk, tekints fenyegetéseikre, s add meg szolgálóidnak, hogy teljes bizodalommal hirdessék Igédet. Te pedig nyújtsd ki kezedet gyógyításokra, hogy jelek és csodák történjenek szent Fiadnak, Jézusnak neve által.*” (ApCsel 4,29-30) És azonnal megérkezik az Ég válasza. „*Miután így imádkoztak, megremegett a hely, ahol egybegyültek. Mindnyájan beteltek Szentlélekkel, s bátran hirdették Isten igéjét.*” (ApCsel 4,31) A bizalom és a bátorság szorosan összetartozik. Érdemes figyelni arra, hogy itt is szó szerint azt írja Lukács, mint az első Pünkösöd

alkalmával: *Mindnyájan beteltek Szentlélekkel.* A jelek az igehirdetést kísérik, lehet, hogy ma azért maradnak el a jelek és csodák, mert nem hirdetjük?

A szamariai Pünkösöd, a 8. fejezetből (ApCsel 8), több szempontból is nagyon tanulságos. Az egyik, hogy igazán akkor lépik át Jeruzsálem város falait az apostolok és a tanítványok, amikor István diakónus miatt kitör az üldözés. A Szentlélek új módon mutatkozik meg: a szenvedés, a megpróbáltatás, az üldözés **Isten kezében hatékony eszköz lehet.** (vö. Róm 8,28) A másik érdekesség, hogy Jézus földi életében Szamaria nem fogadta be Jézust, és ezen János és Jakab apostol nagyon felháborodott. „*Uram! Akarod-e, hogy kérjük, szálljon le a tűz az égből, és eméssze meg őket? De ő hozzájuk fordulva megfeddte őket, és elmentek egy másik faluba*” (Lk 9,54-56). A földi Jézust nem fogadják el, de a feltámadt Krisztust, akit Fülöp diakónus hirdet, befogadják a szívükbe. Itt juthat eszünkbe, amit Jézus ígért, hogy „még nagyobb dolgokat is fogtok tenni annál, mint amit én tettem.” (Jn 14,12) A harmadik érdekes momentum, hogy akkor Jézus nem teljesítette János apostol kérését, és nem szállt le a tűz a magasból. Az a tűz a pusztulás tüze lett volna. Jézus, aki immáron az Atya jobbán ül, most teljesíti a kérést. „*Ekkor rájuk tették kezüket, és azok elnyerték a Szentlelket.*” (ApCsel 8,17) Krisztus válasza tehát a Szentlélek tüzeinek elküldése. Ez nagy tanulság lehetett János apostolnak, és bizony nekünk is. Mi Isten szeretetét közvetítjük, és ne mást!

A Filippiben bebörtönzött Pál és Szilas dicsőítésére lehullanak róluk a bilincsek. Szimbolikus értelemben is értelmezhetjük az ajtók kinyílását, vagyis új lehetőségek nyílnak az Evangélium hirdetésére. A bilincsek lehullása pedig jelzi azt a szabadító erőt, amit a Lélek működése során meg tapasztalhatunk. Számomra nem a börtönőr megtérése a legfigyelemreméltóbb, hanem az, hogy a foglgyok nem szöknek meg, pedig a szöveg azt sejteti, hogy az ő bilincseik is lehullottak. Nem az életüket akarják menteni, hanem az életmentő üzenetet akarják hallani, és saját irhájuk megmentésénél fontosabb a börtönőr lelkének a megmentése a kárhozattól, s megtérésük.

Meggyőződése az, hogy ma is szükség van a Szentlélek adományaira, karizmáira, hiszen ezek teszik erőteljessé és hatékonná Isten Igéjét. Szent Pál prófécijája nagyon tanulságos. „*A vallásosság látszatát viselni fogják ugyan magukon, de megtagadják annak erejét!*” (2Tim 3,5)

A karizmák, különösen is a prófétai jellegűek mutatják meg Isten szavának hatalmas erejét. A keresztény üzenet nem csupán információ átadás, hanem performatív, vagyis életet átformáló üzenet. Az első Pünkösödkor az emberek átszúrt szívvel hallgatták Péter igehirdetését.

Egy imaalkalmon a Szentlélek arra indított, hogy mondjak ki hangosan egy imát, mely szerint van itt egy testvérünk, a félelem megkötözte őt, de az Úr most megszabadítja ettől. Küzdöttem magammal, hogy ez olyan általános, de kimondtam, és ez az egyetlen, Isten erejében kimondott ismeret szava teljesen megváltoztatta ennek a testvérnek a szívét.

Ha tehát engedelmeskedünk az Úr szavának, és felmegyünk az emeleti terembe, és átéljük a személyes Pünkösödünket, akkor Isten ereje felken minket az evangelizációra, de együtt, közösségben kell ezt végeznünk.

Valóban Lélek szerint él-e, vagy sem? Ha a testi egészségünk felől vannak kétségeink, akkor kérünk egy labortesztet, és a vérünk analizálásából fontos információkat tudunk meg. Létezik ilyen lelki laborteszt is, mégpedig a Gal 5,22-ben a Lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, békesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Egyenként érdemes megvizsgálni őket. Mennyi öröm van bennem? Van-e bennem béke, jóság? Nekünk egyre inkább Jézushoz kell hasonlítanunk, és ezt a képmást a Lélek alakítja ki bennünk.